

Liwayway

*Isang Manghahayag ng Presensya
ni Cristo*

Ang Magasin ng Bukas

Marso 2026

Talaan ng mga Nilalaman

PANGUNAHING ARTIKULO	2
LIGTAS SA PAMAMAGITAN NG DUGO.....	2
PAG-AARAL NG BIBLIYA	18
DALAWANG DAKILANG UTOS	18
PAGSASANAY PARA SA KABANALAN.....	21
PAGBIBIGAY SA IBA.....	24
ISANG PAGKAKAISA KAY CRISTO JESUS	27
PAG-AABANG SA KAHARIAN NG DIYOS	30
KRISTIYANONG BUHAY AT DOKTRINA	33
ANG GANTIMPALA NG PAGLILINGKOD	33

Sumabay sa iyong Bibliya!

Ligtas sa pamamagitan ng Dugo

***"Kukunin nila ang ilan sa dugo at ipapahid ito sa dalawang poste ng pinto at sa ibabaw ng pintuan ng mga bahay kung saan nila kakanin ang korderong [Paskuwa]."
Exodo 12:7***

Habang papalapit ang mga buwan ng tagsibol na Marso at Abril, ang mga Kristiyano mula sa iba't ibang panig ng mundo ay magtitipon upang magbigay ng espesyal na pag-alala sa kamatayan at muling pagkabuhay ng ating Panginoong Jesucristo. Halos sa parehong panahon, ang mga Hudyo ay magtitipon din upang ipagdiwang ang Pista ng Paskwa.

Gumagamit ang bawat grupo ng kanilang mga kalendaryo at matagal nang tradisyon upang matukoy ang eksaktong oras ng pagdiriwang ng mga okasyong panrelihiyon na ito. Minsan, ang mga kaganapang ito ay maaaring magkalayo ng ilang araw at, sa ibang pagkakataon, ng ilang linggo. Ayon sa tala sa kasulatan, ang korderong Paskwa ng Israel ay pinatay noong ika-14 na araw ng kanilang buwan, Abib, na kalaunan ay tinawag na Nisan. (Deuteronomio 16:1; Nehemias 2:1). Ito ay tumutugma sa ating mga buwan, Marso o Abril, depende sa taon.

Bagaman pareho silang ipinagdiriwang ng mga Kristiyano at Hudyo ang mahahalagang pangyayaring ito sa panahong ito ng taon, iilan

lamang ang nakakaintindi sa tunay na kahulugan at kabuluhan ng kamatayan at muling pagkabuhay ni Jesus, na namatay bilang Tagapagligtas ng sangkatauang may sakit sa kasalanan. lilan din ang nakakaintindi sa buong kahulugan ng Paskua ng mga Hudyo. Ipinaliwanag ni Apostol Pedro na karamihan ay bulag sa pagpapahalaga sa mga malalalim na bagay ng Diyos. "Sa pamamagitan ng kaniyang banal na kapangyarihan, ipinagkaloob sa atin ng Diyos ang lahat ng ating kailangan para sa pamumuhay na marangal sa Diyos. Nagtamo tayo ng lahat ng ito sa pamamagitan ng pagkakilala sa kaniya, ang nagtawag sa atin sa kaniyang sarili sa pamamagitan ng kaniyang kahanawahan at kagalakan. ... Ngunit ang mga hindi lumalago sa ganitong paraan ay maigsi ang paningin o bulag, na nakakalimot na sila'y nahugasan mula sa kanilang mga dating kasalanan." 2 Pedro 1:3,9

Mga Tagubilin ng Diyos

Noong panahon na naitala ang ating tampok na Kasulatan, ang bansang Israel ay bihag sa Ehipto. Nang dumating ang tamang panahon, inutusan ng Diyos ang mga Israelita na ipahid ang dugo ng pinatay na korderong Paskwa sa "mga haligi sa gilid at sa itaas na haligi ng pintuan ng mga bahay." Inutusan din silang ihaw ang korderong Paskwa at kainin ito kasama ang tinapay na walang lebadura at mapait na halamang-gamot. (Exodo 12:8). Ang konteksto ng tekstong ito ay nagbibigay din ng iba pang mahahalagang detalye at pananaw kaugnay ng mga espesyal na tagubilin ng Diyos sa mga Israelita.

Basahin natin, "Ibinigay ng Panginoon ang mga sumusunod na tagubilin kay Moises at Aaron: 'Mula

ngayon, ang buwang ito ang magiging unang buwan ng taon para sa inyo. Ipahayag sa buong kongregasyon ng Israel na sa ikasampung araw ng buwang ito, ang bawat pamilya ay dapat pumili ng isang korderong lalaki o batang kambing para sa hain, isang hayop para sa bawat sambahayan. Kung ang isang pamilya ay masyadong maliit para ubusin ang buong hayop, hayaang makiisa sila sa ibang pamilya sa kanilang kapitbahayan. Hatiin ang hayop ayon sa laki ng bawat pamilya at sa kanilang kakayahang kumain. Ang hayop na pipiliin ninyo ay dapat isang taong gulang na lalaki, tupa man o kambing, na walang kapintasan. Alagaan ninyong mabuti ang napiling hayop hanggang sa gabi ng ika-labing-apat na araw ng unang buwang ito. Pagkatapos, ang buong kapulungan ng komunidad ng Israel ay dapat patayin ang kanilang korderong tupa o batang kambing sa paglubog ng araw." Exodo 12:1-6

Ang Pinatay na Kordero

Ang mga tahasang tagubiling ito ay naglalaman ng napakaraming makabuluhang simbolismo. Halimbawa, ang pagbanggit sa "lupain ng Ehipto" ay tumutukoy sa kasalukuyang pamumuno ni Satanas sa mundo at sa mga tao nito. Ang diyos ng mundong ito [Satanas] ang nagbulag sa isipan ng mga hindi naniwala, upang hindi nila makita ang liwanag ng ebanghelyo ng kaluwalhatian ni Cristo, na siyang larawan ng Diyos." 2 Corinto 4:4

Ang "pagsisimula ng mga buwan" ang batayan sa pagkalkula ng eksaktong araw kung kailan ipagdiriwang ang Paskwa ng Paglabas. Ang bagong buwan na pinakamalapit sa tagsibol na ekwino ang nagtatakda ng simula ng unang buwan ng mga

Hudyo, ang Abib. Ang handog na korderong inihahain ay pipiliin sa "ika-sampung araw" ng unang buwan. Ito ay nagpapahiwatig ng hinaharap na pagdating ni Jesus sa Jerusalem bilang ang "Korderong ng Diyos na siyang nag-aalis ng kasalanan ng mundo," at bilang katuparan ng propesiya ni Zacarias. (Mateo 21:1-9; Juan 1:29; Zacarias 9:9). Ayon pa sa salaysay sa Exodo kabanata 12, ang korderong iyon ay dapat isang taong gulang na lalaki at walang kapintasan. Ipinakita nito ang kaperpeksiyohan ni Jesus bilang hinaharap na walang kapintasang "Korderong ng Diyos." (1 Pedro 1:19). Ang korderong Paskwa ay pinatay sa "ika-labing-apat na araw ng parehong buwan" at kinuha sa gabing iyon. Ang kapistahan ng Paskwa, na tinatawag ding "kapistahan ng walang lebadura," ay nagsimula kinabukasan at tumagal ng pitong araw. Exodo 12:15-17

Unang Nanganak—Sa Ilalim ng Dugo

Bilang karagdagan sa mga tagubiling ito, mababasa natin, "Dadaanan ko ang lupain ng Ehipto ngayong gabi at papatayin ko ang lahat ng panganay sa lupain ng Ehipto, tao man o hayop; at laban sa lahat ng diyos ng Ehipto gagawa ako ng paghuhukom: Ako ang Panginoon. At ang dugo ang magiging tanda para sa inyo sa mga bahay na kinaroroonan ninyo; at kapag nakita ko ang dugo, lilipas ako sa inyo, at hindi sasapit sa inyo ang salot upang lipulin kayo, kapag pinatay ko ang lupain ng Ehipto. At ang araw na ito ay magiging alaala para sa inyo; at ipagdiriwang ninyo ito bilang kapistahan para sa Panginoon sa lahat ng inyong salinlahi; ipagdiriwang ninyo ito bilang kapistahan ayon sa isang palatuntunan magpakailanman." Exodo 12:12-14

Sa mga kasulatang ito, binanggit ang pagdaan sa lupain ng Ehipto sa "gabi." Ito ay larawan ng madilim na gabi ng kasalanan at kamatayan na pinagdaraan ng bayan ng Diyos mula pa noong Pentekostes. (Colosas 1:13; 1 Pedro 2:9). Ang "pangunahing ipinanganak" ay sumasagisag sa "simbahan ng mga unang ipinanganak, na nakasulat sa langit." Ang mga ito ay nasa ilalim ng dugo ng korderong-lambing at nagsusumikap na magkaroon ng bahagi sa makalangit na yugto ng kaharian ni Cristo. Hebreo 12:23

Ang mga panganay ng Israel ay kalaunan pinalitan para sa buong tribo ni Levi, na binilang na pag-aari ng Diyos. "At sinabi ng Panginoon kay Moises, 'Tingnan mo, pinili ko ang mga Levita mula sa mga Israelita upang magsilbing kapalit ng lahat ng panganay na anak na lalaki ng bayan ng Israel. Akin ang mga Levita, sapagkat akin ang lahat ng panganay na lalaki. Nang araw na pinaslang ko ang lahat ng panganay na anak ng mga Ehipsiyo, inilaan ko para sa aking sarili ang lahat ng panganay sa Israel, maging tao man o hayop. Akin sila; ako ang Panginoon.'" Bilang 3:11-13

Isang Alaala o Paggunita

Ang dugo ay sumasagisag ng buhay, at nang pumatayin ang korderong pang-Paskuwa, kinakatawan nito ang buhay na inihain. (Levitico 17:11). Ang dugo ng inihain na kordero ay ginamit pagkatapos alinsunod sa banal na kalooban upang kumatawan sa mahalagang dugo ng ating Panginoong Jesus na ilalaga, sa ngalan ng pamilyang sangkatauhan na may karamdaman dahil sa kasalanan makalipas ang maraming siglo. Ang sakripisyong dugo ng ating Panginoon ang tanging

paraan upang maligtas tayo mula sa hatol ng kamatayan na ipinataw kina Adan at Eva dahil sa kanilang pagsuway sa batas ng Diyos. 1 Pedro 1:18,19; Pahayag 1:5

Inutusan ng Diyos ang bayan ng Israel na alalahanin ang tiyak na panahon ng pangyayaring ito, at gunitain ito taon-taon bilang alaala. Sinabi niya, "Ang araw na ito ay magiging alaala para sa inyo." (Exodo 12:14). Ito ay naglilingkod bilang larawan ng mas dakilang Alaala na itinatag ni Jesus nang siya at ang kaniyang mga disipulo ay nagtipon sa silid sa itaas. Noong panahong iyon, hiniling niya sa kanila na makiisa sa tinapay, na sinabi niyang kumakatawan sa kaniyang katawan, at sa tasa, na nagpapakita ng kaniyang sakripisyong dugo. Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Gawin ninyo ito bilang pag-alala sa akin." (1 Corinto 11:23-26). Mamamatay siya makalipas ang ilang oras para sa mga kasalanan ng mundo.

Ayon sa salaysay ni Lucas, mababasa natin: "[Si Jesus] ay kumuha ng tinapay, at nang siya'y nakapagpasalamat, ay pinagputol-putol niya ito, at ibinigay sa [kaniyang mga alagad], na sinasabi, 'Ito ang aking katawan na ibinibigay para sa inyo: gawin ninyo ito bilang pag-alala sa akin.' At gayon din naman ang tasa pagkatapos ng hapunan, na sinasabi, 'Ang tasang ito ang bagong tipan sa aking dugo, na ibinubuhos para sa inyo.'" Lucas 22:19,20

Ang mga Salot

Nang tumunog ang orasan ng panahon ng Diyos, minarkahan nito ang oras para sa pagpapalaya ng mga Israelita mula sa pagkaalipin sa Ehipto. Dumating na ang matagal nilang hinintay na

kaligtasan. Gayunpaman, ayaw ni Paraon at ng kanyang mga tagapangasiwa na pakawalan sila. Tinanggihan nilang hayaang umalis ang mga Israelita patungo sa ipinangakong lupain ng Canaan. Isa-isa, nagpadala ang Panginoon ng iba't ibang salot sa mga tao ng Ehipto ngunit pinagaan Niya ang kanilang kapighatian nang humingi ng awa ang kanilang Paraon at nangako ng mga bagay na wala naman siyang balak tuparin. Tingnan ang Exodo kabanata 7-10.

Sa wakas, inihayag ni Moises, ang lingkod ng Diyos, ang ikasampu at huling salot. Isang malaking kapahamakan ang ipapataw sa panganay sa bawat pamilya sa Ehipto, at mamamatay silang lahat sa loob ng isang gabi. Sa mga tahanan ng pinakamababang magsasaka, pati na rin sa palasyo ng Paraon, magkakaroon ng malaking pagluluksa sa buong Ehipto, at ikatutuwa nilang pabayaang ang mga Israelita na umalis. Exodo 11:1-8

Totoo nga sa anunsyo ni Moises, "At nang gabing iyon sa hatinggabi, pinatay ng Panginoon ang lahat ng panganay na lalaki sa lupain ng Ehipto, mula sa panganay na anak ni Paraon na nakaupo sa kanyang trono, hanggang sa panganay na anak ng bilanggo sa bilangguan. Pati ang mga panganay ng kanilang mga hayop ay napatay. Nagising si Paraon at ang lahat ng kanyang mga opisyal at ang lahat ng mga taga-Ehipto sa kalagitnaan ng gabi, at may narinig na malakas na paghagulgol sa buong lupain ng Ehipto. Wala nang bahay na hindi nagkaroon ng namatay. Pinatawag ni Paraon sina Moises at Aaron sa gabi. Lumabas kayo! utos niya. Layuan ninyo ang aking bayan - at isama ninyo ang iba pang mga Israelita! Humayo kayo at sumamba sa Panginoon

gaya ng inyong hiniling. Dalhin ninyo ang inyong mga kawan at mga bakahan, gaya ng inyong sinabi, at umalis na kayo. Humayo, ngunit pagpalain ninyo ako sa inyong pag-alis. Pinag-udyok ng lahat ng mga Ehipsiyo ang mga tao ng Israel na umalis sa lupain nang buong bilis, sapagkat naisip nila, 'Mamamatay tayong lahat!'" Exodo 12:29-33

Handa para sa isang Paglalakbay

Napapansin sa Exodo kabanata 7-10 na ang unang tatlong salot ay karaniwan sa lahat sa lupain ng Ehipto, kasama na ang distrito kung saan nanirahan ang mga Israelita. Gayunpaman, ang susunod na anim na salot ay nakaapekto lamang sa mga distritong tinitirhan ng mga Ehipsiyo. Ang ika-sampung at huling salot ay idineklara na karaniwan sa buong lupain ng Ehipto, kasama na ang bahagi na ipinagkaloob sa mga Israelita, na nasa ilalim ng dugo.

Ang mga anak ng Israel ay inutusan na ipakita ang kanilang pananampalataya at pagsunod sa kalooban ng Diyos sa pamamagitan ng paghahain ng isang handog na korderong ang dugo ay ihahampas sa mga gilid at sa ibabaw ng kanilang mga pintuan, at ang laman nito ay kakanin sa parehong gabi kasama ang mapait na halamang-gamot at walang lebadura na tinapay. Mayroon silang buong pananampalataya na, dahil sa dugo ng korderong nasa mga poste at sa itaas ng pintuan ng kanilang mga tahanan, sa pamamagitan ng pananatili sa "ilalim ng dugo" ay hindi sila sasamahan sa salot nang patayin ng Diyos ang mga panganay ng Ehipto. Ang mga kumain ng kordero ay naghintay na may tungkod sa kamay at nakahanda para sa paglalakbay, na inaasahan na gagawin ng

Diyos na payag ang mga Ehipsiyo na pabayaang silang umalis. Exodo 12:7-13

Mga Tampok ng Batas

Inutusan ang mga Israelita na alalahanin at ipagdiwang taun-taon ang handaan ng Paskwa na ito na ibinigay sa kanila ng Diyos sa pamamagitan ni Moises. Isa ito sa kanilang pinakadakilang pambansang pag-alala, at ipinagdiriwang pa rin ito ng mga Hudyo sa lahat ng sulok ng mundo bilang tanda ng kanilang paggalang sa kahulugan ng sinaunang kaugaliang ito.

Ang maraming katangian ng Batas ni Moises ay banal na idinisenyo upang ipahiwatig ang iba't ibang biyaya na ibubuhos sa lahat ng pamilya sa buong mundo sa takdang panahon ng Diyos, at sa wastong pagkakasunod-sunod. Sa kaso ng pagdiriwang ng Paskwa, ang kamatayan ng korderong ay naglarawan sa kamatayan ni Jesus bilang isang perpektong tao. Ang pagwisik ng dugo ng kordero ay sumasagisag sa pag-aakda ng merito ng pantubos na sakripisyo ni Jesus sa klase ng mga pinatawad sa panahon ng gabi ng kasalanan at kamatayan. Tulad ng nangyari sa mga Israelita, ang klaseng ito ng "nangunguna" ang unang nakinabang mula sa binuhos na dugo ng kordero. (1 Juan 1:7; Efeso 1:3-7). Mapalad ang mga ang mga mata ng kanilang pananampalataya ay nakakakita na si Jesus nga ang Korderong ng Diyos. Sa pamamagitan ng dugo ni Jesus, nagawa ang pagkansela ng kasalanang nagmula kay Adan sa pamamagitan ng pagbabayad ng parusa ni Adan, isang parusa na ang buong mundo ay nawalan ng pabor ng Diyos at napailalim sa banal na hatol ng kamatayan.

Kinakailangan na bago maalis ang sumpang ito ng kamatayan at ang kasamang hirap at sakit, ay may maibigay na kasiya-siya sa katarungan. Tulad ng ipinahayag ng Kasulatan: "Kaya naman, kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng isa [si Adan] ay dumating ang hatol sa lahat ng tao tungo sa kapahamakan; gayundin naman, sa pamamagitan ng katuwiran ng isa [si Jesus] ay dumating ang libreng kaloob sa lahat ng tao tungo sa pagbibigay-katuwiran ng buhay." Roma 5:18

Ang mga Unang Bunga

Habang ginagabayan ng Banal na Espiritu ng Diyos, isinulat ni Juan na tagapagpahayag, "Tumingin ako, at narito, ang Kordero ay nakatayo sa bundok ng Siyon, at kasama Niya ang isang daan at apat na pulong libong tao, na may nakasulat sa kanilang mga noo ang Kanyang pangalan at ang pangalan ng Kanyang Ama. At nakarinig ako ng tinig mula sa langit, na parang ugong ng maraming tubig at parang ugong ng malakas na kulog, at ang tinig na narinig ko ay parang tunog ng mga manunugtog ng arpa na tumutugtog ng kanilang mga arpa. At umawit sila ng bagong kanta sa harap ng trono at sa harap ng apat na buhay na nilalang at ng mga matatanda; at walang sinumang makapagaral ng kanta maliban sa isang daan at apat na pulong libong na binili mula sa lupa. Sila ang hindi nadungisan ng pakikipagtalik sa kababaihan, sapagkat pinananatili nilang dalisay ang kanilang sarili. Sila ang sumusunod sa Kordero saan man Siya magpunta. Sila ang binili mula sa mga tao bilang unang bunga para sa Diyos at sa Kordero." Pahayag 14:1-4

Ang mga salitang ito ng Diyos na pinukaw ng ispiritu ay tumuturo sa nagluwalhating Cristo, ulo at

katawan, bilang "unang bunga sa Diyos at sa Kordero." Ipinahihiwatig nito na magkakaroon din ng "sumunod na bunga" sa pinal na plano at layunin ng ating mapagmahal na Ama sa Langit. Tunay nga ito. Layunin ng Diyos na iligtas ang lahat ng mga anak ng Israel, hindi lamang ang mga panganay. Bilang isang bansa, kinakatawan nila ang buong sangkatauhan, na bibigyan ng pagkakataon na makipag-ayon sa Diyos at mabigyan ng buhay na walang hanggan sa darating na lupain ng pangako - ang muling naging perpektong daigdig.

Sa gayon, ang buong bansang Israel ay himalang nailigtas ng Panginoon sa pamamagitan ni Moises. Pinangunahan niya sila sa isang landas sa kabila ng Look ng Dagat Pula na sadyang inihanda para sa kanila ng banal na kapangyarihang kumokontrol sa mga hangin at sa pagtaas at pagbaba ng dagat. (Exodo 14:21-30). Wala ni isang Israelita ang naiwan. Ang kahanga-hangang pangyayaring ito ay naglalarawan ng sukdulang kaligtasan ng buong mundo mula sa kapangyarihan ni Satanas. Ang lahat ay bibigyan ng pagkakataon na sumunod sa mga matuwid na batas na itatatag sa ilalim ng pamamahala ng hinaharap na paghahari ni Cristo sa lupa. Tunay nga, maaari nating ulitin ang mga salitang isinulat ni Apostol Pablo nang sinabi niyang si Cristo Jesus "ay nagbigay ng kaniyang sarili bilang pantubos para sa lahat, na sasaksiin sa takdang panahon." 1 Timoteo 2:6

Dalawang Katuparan

Ang kaligtasan mula sa kamatayan ay nakasalalay sa mga panganay na anak ng Israel na nanatili sa ilalim ng dugo ng korderong inihain nang dumaan ang anghel ng kamatayan ng Diyos. Sila lamang ang

nasa ilalim ng dugo at napapailalim sa kamatayan. Sila'y nailigtas nang gabing iyon ayon sa larawan ng Paskwa. Dahil dito, ang mga panganay ng Israel ang agarang nakinabang sa pagwisik ng dugo ng korderong inihain.

Sa kasalukuyang Kristiyanong kapanahunan, ang mga tagasunod sa yapak ni Jesus ay nasa ilalim din ng dugo. Tinatanggap nila ang merito ng dugo ni Jesus at nasa ilalim ng proteksyon nito. (1 Juan 1:7). Tinawag sila bago pa man ang sanlibutan. Nabuksan ang kanilang mga mata ng pagkaunawa upang maunawaan ang kanilang kalagayan ng kasalanan at pagkaalipin at ang kanilang pangangailangan ng kaligtasan. (Efeso 1:18). Tumugon sila sa kamangha-manghang biyaya ng Diyos at inialay ang kanilang mga buhay sa Kaniya nang buong paglalaan. (Roma 12:1). Dahil sa kanilang pananampalataya sa nabuhos na dugo ng "Korderong ng Diyos," may pakikipag-isa sila sa "Ama, at sa Kaniyang Anak na si Jesucristo." 1 Juan 1:3

Ipinaliwanag ni Apostol Pablo na ang pag-alay sa kasalukuyang panahon ay nangangahulugang binyag tungo sa kamatayan ni Jesus. "Hindi ba ninyo nalalaman na tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa kaniyang kamatayan? Kaya't tayo'y nakalibing na kasama niya sa pamamagitan ng binyag tungo sa kamatayan, upang kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa bayang bagong buhay. Sapagkat kung tayo'y pinagmulto na kayo'y pinagmulto sa kaniyang kamatayan, tayo'y multo rin sa kaniyang pagkabuhay." Roma 6:3-5

Isang napakahalagang bagay na ang mga nag-alay ng kanilang buhay sa Diyos ay patuloy na manatili sa ilalim ng mahalagang dugo ng pagwisik. Ang paglabas ng sinuman mula sa kalagayang ito ng biyaya ay magpapahiwatig ng pagwawalang-bahala sa awa ng ating mapagmahal na Ama sa Langit. Ibig sabihin nito ay hindi nila pinahahalagahan ang Kanyang kabutihan, o ang kanilang bahagi sa makapangyarihang kaligtasan ng dugo ni Jesus. "Kung magkasala tayo nang sadyang paglabag pagkatapos nating matanggap ang kaalaman ng katotohanan, wala nang naiwang hain para sa mga kasalanan." Hebreo 10:26

Kaligtasan ng Buong Mundo

Ang mga miyembro ng "simbahan ng mga panganay" ay natanggap na ang merito ng dugo ni Jesus bago pa ang mundo. Pumasok si Cristo "sa langit mismo, upang magpakita ngayon sa harapan ng Diyos para sa atin." (Hebreo 9:24). Kapag kumpleto na ang simbahan, ang merito, o halaga, ng dugo ng ating Tagapagligtas ay magiging magagamit para sa buong sangkatauhan. Sinabi ni Jesus, "Ako ang mabuting pastor, at nakikilala ko ang aking mga tupa, at nakikilala ako ng aking mga tupa. Kung paanong nakikilala ako ng Ama, gayon din naman nakikilala ko ang Ama; at iniaalay ko ang aking buhay para sa mga tupa. At mayroon pa akong ibang mga tupa na hindi kabilang sa kulungan na ito; kailangan ko rin silang dalhin, at didinig nila ang aking tinig; at magiging isang kawan at isang pastor." Juan 10:14-16

Ang ikalawang dakilang biyaya na naganap sa lupain ng Ehipto ay ang pagliligtas sa buong bansang Israel nang sila ay pinamunuan ni Moises

sa pagtawid sa Dagat Pula. Ang kahanga-hangang pangyayaring ito ay naglalarawan ng sukdulang pagbawi ng buong sangnilikha ng tao mula sa pagkaalipin sa kasalanan at kamatayan. Ang mga ipinangakong pagpapala ay magiging magagamit sa mundo sa ilalim ng pagtatatag ng kaharian ni Cristo at ayon sa mga tuntunin ng Bagong Tipan. (Jeremias 31:31-34). Sa panahong iyon, ang lahat ng nasa na nagnanais sumunod sa katuwiran at sumunod sa mas dakilang Moises - ang ating Panginoong Jesus - ay bibigyan ng mga karapatan sa buhay na nawala dahil sa kasalanan ni Adan. Deuteronomio 18:15-19; Mga Gawa 3:20-25

Ang mahabang gabi ng kasalanan at kamatayan ay lilipas na, at darating na ang maluwalhating umaga ng kaligtasan. (Awit 30:5). Ang Cristo, ulo at katawan, ang mangunguna at magliligtas sa buong Israel, sa lahat ng bayan ng Dios. Sa panahong iyon, ang lahat ay makikilala at magagalak na magbigay-galang, magbigay-pugay, at sumunod sa kalooban ng Dios. Gawawa 15:16,17; Roma 11:26-36

Si Cristo ang Ating Paspas

Nang sumulat ang Apostol Pablo sa mga kapatid sa Korinto, sinabi niya sa kanila, "Linisin ninyo ang lumang lebadura upang kayo'y maging bagong masa, gaya nga ng pagiging walang lebadura ninyo. Sapagkat si Cristo, ang ating korderong pang-Paskwa, ay ipinahain na. Kaya't ipagdiwang natin ang kapistahan, hindi sa lumang lebadura, ang lebadura ng masamang ugali at kasamaan, kundi sa walang-lebadura na tinapay ng katapatan at katotohanan." 1 Corinto 5:7,8

Sa Kasulatang ito, kinausap ng apostol ang "simbahan ng mga panganay" na ang mga pangalan ay nakasulat sa langit. (Hebreo 12:23). Pinaalalahanan niya silang linisin ang kanilang sarili mula sa lahat ng kasalanan at kawalang-katarungan na kinakatawan ng lebadura ng malisya at kasamaan. Sa halip, dapat nilang hanapin ang katuwiran at Katotohanan, na ipinapakita sa pamamagitan ng pakikipagbahagi sa tinapay na walang lebadura.

Sa pagkain ng simbolikong korderong ito, inaangkin natin sa ating sarili ang merito ni Cristo. Sinasuot din natin si Cristo ayon sa ating makakaya, na siyang nagbabago sa atin tungo sa kanyang maluwalhating larawan at pagkatao. (Roma 12:2; 13:14; Galacia 3:27). Pinapakain natin siya gaya ng pinakain ng mga Hudyo ang korderong Paskwa. Ang mapait na mga halamang-gamot, na tumulong at nagpasigla sa tunay na gana ng mga Israelita, ay isang larawan ng ating mapait na karanasan at pagsubok. Ito ay ibinibigay sa atin upang tuluyang ilayo ang ating pagmamahal sa mga bagay na lupa, at nagbibigay sa atin ng lalong pagnanasa na pakainin ang korderong ito at ang walang lebadura na tinapay ng Katotohanan.

Sa mundo, wala tayong "lungsod na mananatili." Sa halip, bilang mga dayuhan at manlalakbay, tayo'y naglalakbay na may tungkod sa kamay at nakasandya para sa paglalakbay patungong makalangit na Canaan. (Hebreo 13:14; 1 Pedro 2:11). Ang lahat ng kaluwalhatian na biyaya na inilalaan ng ating mapagmahal na Langit na Ama para sa iglesia ng mga panganay ay ibibigay sa mga tapat na tumanggap sa "Korderong ng Diyos" at sa

merito ng kanyang nakapagligligtas na dugo. Efeso 1:3-7

Panatilihin Nating ang Kapistahan

Sa lalong madaling panahon, maraming muling magtitipon upang gunitain ang Kapanahunan ng kamatayan ni Jesus bilang dakilang korderong Paskwa. Habang ipinagdiriwang natin muli ang kapistahan ngayong taon, magalak tayo sa mahalagang dugo ni Jesus na ibinuhos para sa atin at na ipatutunay sa buong mundo sa takdang panahon. "Ngayon, ang Dios ng kapayapaan na nagbuhay na mag-uli sa ating Panginoong Jesus, ang dakilang pastol ng mga tupa, sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan, ay kumpleto kayo sa bawat mabuting gawa upang gawin ang Kaniyang kalooban, na gumagawa sa inyo ng makalugud sa Kaniya, sa pamamagitan ni Jesus Cristo, na sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen." Hebreo 13:20,21

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 1

Dalawang Dakilang Utos

Pangunahing Talata: "At lumapit ang isa sa mga eskriba, at nang marinig niya silang nagtatalong magkasama, at mapansin niyang masalese siyang tumugon sa kanila, ay nagtanong sa kaniya, Alin ang unang utos sa lahat?"

Marcos 12:28

Piniling Kasulatan:

Marcos 12:28-34

Bago ang aral ngayong araw, hinarap si Jesus sa bakuran ng Templo ng mga punong pari at matatanda, na nagtanong kung sa anong kapangyarihan siya nangangaral. (Marcos 11:27,28). Bilang tugon, ibinigay ni Jesus sa kanila ang Parabula ng masasamang mag-uupa, kung saan pinatay ng masasamang tagapag-alaga ang anak ng may-ari ng ubasan. Sa pamamagitan ng parabula, malinaw na tinukoy ni Jesus ang mga pinunong relihiyoso ng mga Hudyo bilang yaong magpapatay sa Anak ng Diyos, upang mapanatili ang kanilang kapangyarihan at awtoridad sa mga tao. Tumugon si Jesus, ayon sa nakatala sa ebanghelyo ni Mateo, "Aalisin sa inyo ang kaharian ng Diyos at ibibigay sa isang bansang magbubunga nito." Mateo 21:43

Dahil dito, nagalit ang mga Pariseo at iba pang pinuno ng mga Hudyo at sinubukang patibagon si Jesus sa pamamagitan ng iba't ibang tanong. Tinanong ng mga Pariseo kung legal bang

magbayad ng buwis kay Cesar, na sinagot naman ng Guro, "Ibigay ninyo kay Cesar ang sa kay Cesar, at kay Dios ang sa Dios." (Marcos 12:13-17). Tinanong naman ng mga Saduséo si Jesus kung alin sa pitong magkapatid na nag-asawa sa iisang babae ang magiging asawa niya sa kaharian. Dahil sa kanilang hindi paniniwala sa muling pagkabuhay ng mga patay, sumagot si Jesus, "Mali kayo dahil hindi ninyo kilala ang mga Kasulatan, at hindi ninyo kilala ang kapangyarihan ng Diyos." Marcos 12:24

Namangha sa mga sagot ni Jesus, isang "eskriba" ang nagtanong ng tanong na nakatala sa ating Pangunahing Bersikulo, marahil nang buong taos-puso. Sumagot si Jesus, "Ang pinakamahalagang utos ay ito: Makinig, O Israel! Ang Panginoon na ating Diyos ang nag-iisang Panginoon. At dapat mong mahalin ang Panginoon mong Diyos nang buong puso, buong kaluluwa, buong pag-iisip, at buong lakas. (Marcos 12:29,30). Napakakumpleto ng pahayag na ito ni Jesus, na hinango nang direkta mula sa Deuteronomio 6:4,5.

Lumampas si Jesus sa tanong ng eskriba, at ipinahayag na ang Ikalawang Utos ay kaugnay ng Una, ito nga, "Mahalin mo ang iyong kapuwa na parang iyong sarili." (Marcos 12:31). Muli, nagbanggit si Jesus mula sa Lumang Tipan. (Levitico 19:18). Napakaraming nasasabi sa napakakaunting salita. Ipinapakita ng Bibliya ang isang Diyos na mapagmahal, maawain, at puno ng pag-ibig, na makikita sa Kanyang mga probisyon para sa kapakanan ng Kanyang mga nilikha. Pinapaalalahanan din ng Salita ng Diyos ang Kanyang mga nilikha na magmahál bilang kapalit, na naglalatag ng mataas na pamantayan sa

pakikitungo sa ating Maylalang pati na rin sa ating kapwa.

Ang Batas na ito ng Diyos ay hindi pa lubos na nauunawaan. Ang isang limitadong paglapit sa pamantayang ito ay matatagpuan sa mga sinulat ni Confucius, na nagsasaad na hindi dapat gawin sa iba ang hindi niya nais na gawin sa kaniya. Napakalaking kaibahan naman ang nakikita natin kapag inihambing ito sa mga Kasulatan! Ang isa , ay isang negatibong pahayag lamang; ang isa naman ay positibo: "Mahalin mo ang iyong kapwa gaya ng pagmamahal mo sa iyong sarili."

Sa katunayan, maraming aspeto ng batas ng Diyos ang nagpapatunay na ito ay mula sa Kanya. Napakaganda sana ng mundo kung ang mga tao ay may kakayahan at handang mamuhay ayon sa dalawang dakilang batas na ito. Mahal ng bawat isa ang Langitnang Ama nang buong puso at buong kaluluwa. Mahal ng lahat ang kanilang kapwa gaya ng pagmamahal nila sa kanilang sarili, at nagsisikap na paglingkuran sila sa tuwing may pagkakataon. Iyon ang magiging Paraiso. Salamat sa Diyos, ito ang ating katiyakan na magiging ganoon ang mundo balang araw, kapag naitatag na ang Mesiyanikong kaharian.

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 8

Pagsasanay para sa Kabanalan

***Pangunahing Talata: "Pagpursigihan mong maging maka-Diyos; sapagkat ang pagsasanay sa katawan ay kaunti lamang ang pakinabang, ngunit ang kabanalan ay napakakinabang sa lahat ng bagay, sapagkat may pangako ito para sa buhay na ito at sa buhay na darating."
1 Timoteo 4:7,8***

***Piniling Kasulatan:
1 Timoteo 4:7-16***

Sa unang liham ni Pablo kay Timoteo, tinawag siya ng apostol na "sarili kong anak sa pananampalataya." (1 Timoteo 1:1,2). May ebidensya na kulang sa kumpiyansa si Timoteo nang unang tawagin siya ni Pablo upang pumasok sa ministeryo. Pagkatapos ay pinaalalahanan siya ng apostol tungkol sa pananampalatayang ipinakita ng kanyang ina at lola, at na hindi siya sumasailalim sa "espiritu ng takot." (2 Timoteo 1:5-7). Sa isa pang pagkakataon, inutusan ni Pablo ang mga taga-Corinto na huwag nilang takutin si Timoteo kapag bumisita siya, na nagpapakita ng kamalayan sa kanyang posibleng kawalan ng kumpiyansa. (1 Corinto 16:10). Sa ating Piniling Kasulatan, hinihikayat ng apostol si Timoteo, "Huwag mong hayaan na maliitin ka ng sinuman dahil bata ka." (1 Timoteo 4:12). Bagaman personal ang kalikasan

nito, ang paghihikayat ni Pablo kay Timoteo ay maaaring ilapat sa bawat miyembro ng simbahan.

Sa ating Pangunahing Talata, hinihikayat ni Pablo si Timoteo na isaalang-alang ang kaibahan ng pisikal na ehersisyo at ng kabanalan. Ang isang salin ay nagsasaad, "Ang pisikal na pagsasanay ay may ilang halaga, ngunit ang kabanalan ay may halaga para sa lahat ng bage , na may pangako para sa kasalukuyang buhay at sa buhay na darating." Ipinakita ng maraming pag-aaral ang mga benepisyong sikolohikal ng ehersisyo, kabilang ang pagbawas ng mga sintomas ng depresyon at pagkabalisa, pagbawas ng antas ng stress, at pagtaas ng pagpapahalaga sa sarili at kumpiyansa. Hindi itinakwil ni Pablo ang pisikal na ehersisyo bilang sayang na oras kundi pinupuri niya ito bilang may halaga. Sa ibang bahagi ay sinasabi ng apostol na ang ating katawan ay templo ng Banal na Espiritu na ibinigay ng Diyos at binili sa pamamagitan ng mahalagang dugo ni Cristo. Dapat nating luwalhatiin ang Diyos sa pamamagitan ng pagpapanatiling malusog ng ating katawan para sa kaniyang paglilingkod. 1 Corinto 6:19,20

Matapos kilalanin ang praktikal na halaga ng pisikal na ehersisyo, agad na binibigyang-diin ni Pablo ang pagiging mas mahusay ng pagsasanay sa "kabanalan." Pinapaalalahanan niya si Timoteo ng kanyang mga tungkuling pastor, hindi dahil nakalimutan o pinabayaan niya ang mga ito, kundi upang hikayatin siyang magpatuloy sa ganitong paraan. Sinabi niya kay Timoteo na utusan ang simbahan na tanggihan at itakwil ang lahat ng marok at mitikal na mga pagtuturo at hikayatin sa pagsasanay ng tunay na kabanalan. Nararapat

niyang hikayatin ang mga kapatid na kilalanin ang katapatan ng Diyos at makita ang pagiging katanggap-tanggap ng banal na mensahe. Dapat ipaalala ni Timoteo sa mga mananampalataya ang pribilehiyo ng paglilingkod at paghihirap ng pang-iinsulto alang-alang kay Cristo. Dapat niyang ituro sa kanila na "magtiwala sa buhay na Diyos, na siyang Tagapagligtas ng lahat ng tao." 1 Timoteo 4:7-10

Sinabi ni Pablo sa batang si Timoteo na "maging halimbawa ng mga mananampalataya." (1 Timoteo 4:12). Ang kanyang mga salita, pag-uugali, pag-ibig, espiritu, pananampalataya, at kabanalan ay dapat maging halimbawa, hindi lamang sa pampublikong pagsasalita, kundi pati na rin sa kanyang pang-araw-araw na gawain sa buhay. Ang ganitong halimbawa ay dapat magsimula sa loob, sa kanyang puso at isipan. Dapat namang ipamalas sa panlabas ang mga kaloob ng kanyang Kristiyanong pagkatao sa kanyang pananalita, pag-uugali, at mga gawa. Tinapos ni Pablo ang kanyang panawagan kay Timoteo sa pagsasabing "Hanggang sa pagdating ko, magpursigi ka sa pagbasa, ... sa doktrina. Huwag mong pabayaang ang kaloob na nasa iyo, ... Pagnilayan mo ang mga bagay na ito; ibuhos mo ang iyong buong sarili sa mga ito." 1 Timoteo 4:13-15

Ang pagtawag at katapatan ng bawat Kristiyano ay nakasalig sa mga prinsipyo ng "katuwiran at tunay na kabanalan." (Efeso 4:24). Hinahamon ang mga mananampalataya na ipakita ang pag-uugali ng Diyos: "Sapagkat banal ang siyang tumawag sa inyo, maging banal kayo sa buong pamumuhay." 1 Pedro 1:15

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 15

Pagbibigay sa Iba

***Pangunahing Talata: "Palaging magkakaroon ng mga dukha sa lupain. Kaya't iniuutos ko sa iyo na bukas-palad kang magbigay sa mga dukha at sa ibang Israelita na nangangailangan."
Deuteronomio 15:11***

***Piniling Kasulatan:
Deuteronomio 15:4-11***

Ang aklat ng Deuteronomio ay inilalarawan bilang buod ng buong batas ng Diyos. Halos buong aklat ang muling nagbabalik-aral sa mga utos at tagubilin na ibinigay ng Diyos sa mga Israelita sa pamamagitan ni Moises. Ibinigay ng Diyos ang kaniyang batas sa Israel bilang mga tagubiling dapat nilang sundin. Ipinapakita sa atin ng mga sumusunod na salita ni Moises na ang batas ng Diyos ay parang gabay sa pamumuhay, kung бага. "Ipinag-utos sa atin ng Panginoon na gawin ang lahat ng mga tuntuning ito, na katakutan ang Panginoon nating Dios, sa ating kabutihan sa lahat ng panahon, upang mabigyan Niya tayo ng buhay, gaya ng ating pagkakaroon nito sa araw na ito." Deuteronomio 6:24

Sa konteksto ng kabutihan ng Diyos, sinabi niya sa Israel, sa pamamagitan ni Moises, na hindi kailanman kailangang umiral ang kahirapan sa Israel kung susunod ang mga tao sa kaniyang mga utos. Ang ating aralin ay matatagpuan sa bahagi ng

Deuteronomio na nakatuon sa iba't ibang tagubilin tungkol sa pagsamba. Hinahati ng nakaraang kabanata ang mga hayop sa malinis at marumi at nagbibigay ng mga tagubilin sa pagbibigay ng ikapu. Tinalakay naman ng sumunod na kabanata ang Paskwa ng Paglabas (), ang Pista ng Paglabas (Passover), at iba pang mga pista sa kalendaryo ng pagsamba ng mga Israelita.

Ang Deuteronomio 15 ay maaaring ituring na paunang pahiwatig ng mga salita ng Diyos na matatagpuan sa Isaias 58:6,7, kung saan sinasabi Niya kung ano ang Kanyang hinihingi sa pagsamba: "Hindi ba ito ang pag-aayuno na aking pinili: na paluwagin ang mga gapos ng kasamaan, na alisin ang mabibigat na pasanin, na palayain ang mga pinahirapan, at na basagin ninyo ang bawat pamatol?" Hindi ba ito ang pag-aayuno na aking pinili: na ipamahagi ang iyong tinapay sa nagugutom, at dalhin sa iyong bahay ang mga dukhang pinalayas; kapag nakita mo ang hubad, takpan mo siya, at huwag kang magtago sa iyong sariling laman?"

Ipinapaliwanag ng aralin natin ang paraan ng pamumuhay ng mga Israelita sa pagsamba sa Diyos. Dapat nilang sundin ang taon ng sabatiko tuwing ikapitong taon, na sa panahong iyon ay dapat ipatawad ang mga utang. (Deuteronomio 15:1-3). Dapat nilang buksan ang kanilang mga puso at kamay sa mga nangangailangan, at ibigay ang anumang kanilang kakulangan. (Deuteronomio 15:7-10). Hindi dapat magkaroon ng mga kondisyon. Kung may pangangailangan, ito ay dapat tugunan. Hindi magkakaroon ng mahihirap sa kanilang piling

kung tutuparin nila nang tapat ang mga utos ng Diyos.

Sa Lumang Tipan, tahasang inilatag ng Panginoon sa mga Israelita ang kapanahunan sa lupa bilang gantimpala sa pagsunod at katapatan sa kaniya at sa kaniyang mga batas. Naging pakikabigatan ito sa mga hindi kinikilala ang katotohanang naganap ang pagbabago ng kapanahunan dahil sa ministeryo ni Jesus. Marami ang nagkamaling inilapat ang pangako ng kasaganaan sa mga Kristiyano, at ang kamaliang ito ay nagdulot ng kalituhan ng isipan.

Ang kasaganaan sa lupa sa kasalukuyang panahon ay hindi ipinangako sa mga tapat na Kristiyano. Kaya't isabuhay natin ang batas ng pag-ibig sa kapwa ayon sa utos ni Apostol Juan: "Si Jesucristo ay nag-alay ng kaniyang buhay para sa atin. At nararapat din nating ialay ang ating buhay para sa ating mga kapatid. Kung ang sinuman ay may materyal na pag-aari at makakita ng kapatid na lalaki o babae na nangangailangan ngunit wala siyang awa sa kanila, paano nga ba makakaroon ng pag-ibig ng Diyos sa taong iyon? Mga minamahal kong anak, huwag tayong magmahalan sa salita o sa dila lamang, kundi sa gawa at sa katotohanan." 1 Juan 3:16-18

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 22

Isang Pagkakaisa kay Cristo Jesus

***Pangunahing Talata: "Walang Hudyo o Griyego,
walang alipin o malaya, walang lalaki o babae;
sapagkat kayong lahat ay iisa kay Cristo
Jesus."
Galacia 3:28***

***Piniling Kasulatan:
Galacia 3:24-29***

Nang unang ipadala ni Jesus ang kaniyang mga alagad upang ipangaral ang kaharian ng langit, inutusan silang pumunta lamang sa "nawawalang tupa ng sambahayan ng Israel." (Mateo 10:5-7). Ito ay naaayon sa katotohanang ang Israel pa rin ang bayan ng tipan ng Diyos, bagaman malapit nang magbago iyon. Sa Piniling Kasulatan ngayong araw, ipinaliwanag ni Pablo kung ano ang dapat sana'y naunawaan ng mga Israelita na naghahanap ng patnubay sa pamamagitan ng kaayusan ng Tipan ng Kautusan: "Ang kautusan ang ating tagapagturo na magdala sa atin kay Cristo, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya. Ngunit nang dumating na ang pananampalataya, ay wala na tayo sa ilalim ng tagapagturo." Galacia 3:24,25

Ang Susi na Talata ngayong araw ay ang pahayag ni Pablo na ang lahat ng pagkakaiba na dati'y umiiral sa ilalim ng Kautusang Mosaiko ay pinawalang-bisa

na, sapagkat namatay si Jesus bilang pantubos na bayad "para sa lahat." (1 Timoteo 2:5,6). Dahil dito, ang lahat ng may "mga tainga upang makinig" ay maaaring lumapit kay Cristo. (Marcos 4:9). Ang katayuan ng isang Kristiyano sa paningin ng Diyos ay ngayon bilang isang Bagong Nilikha. (2 Corinto 5:17). Ang Ebanghelyo ay malaya para sa lahat, at ang katayuan ng isang tao sa paningin ng Diyos ay magiging bilang isang miyembro ng Kristo: "Kung kayo ay pag-aari ni Cristo, kayo nga ay tunay na mga inapo ni Abraham, at mga tagapagmana bilang katuparan ng pangako." Galacia 3:29

Hindi dapat isipin ng mga Hudyo na ang biyayang ipinagkaloob sa kanilang bansa noon ay magbibigay sa kanila ng pribilehiyadong katayuan sa kapatirang Kristiyano. Gayundin, hindi dapat isipin ng mga Hentil na dahil ang mga Hudyo, bilang isang bansa, ay pinutol mula sa dating biyaya sa ilalim ng Tipan ng Batas, sila naman ay hindi papaboran bilang mga indibidwal sa paningin ng Panginoon. Dapat nilang malaman na mula noon ay hindi na papansinin ng Diyos ang kanilang likas na pagkakaiba sa lahi at gagantimpalaan Niya ang bawat isa, Hudyo man o Hentil, ayon sa kanilang katapatan bilang kasapi ng iisang "katawan ni Cristo." 1 Corinto 12:12,13

Ang kaugalian ng pagkakaroon ng mga alipin ay isang reguladong institusyon sa Israel at ipinagpapatuloy pa rin noong panahon ni Pablo. Hindi niya sinasabi na ang alipin na naging miyembro ng katawan ni Cristo ay malaya nang balewalain ang kagustuhan ng kanyang panginoon. Sa halip, sinasabi niya na maaaring pagpalain ng Panginoon ang alipin na parang siya ay isang "malayang tao" kay Cristo. (1 Corinto 7:21,22). Sa

ilang aspekto, ang katayuan ng alipin ay maaaring mas kanais-nais para sa pagkamit ng pagpapakumbaba ng pagkatao na kinakailangan upang magkaroon ng bahagi sa makalangit na kaharian kaysa sa katayuan ng isang panginoon. Gayunpaman, dapat malaman ng alipin na hindi pinapansin ng Panginoon ang kanyang makamundong katayuan pagdating sa kanyang makalangit na pag-asa.

Bagaman ang mga babaeng Hudyo ay madalas na may mas malaking kalayaan kaysa sa mga babae sa ibang sinaunang kultura, nililimitahan sila ng mga patriyarkal na batas ng Israel pangunahin sa larangan ng tahanan, na may pananagutan sa pag-aaruga at buhay-pamilya. Hindi sila pinapayagang maglingkod bilang pari, at maliban sa ilang kapansin-pansing e , limitado ang kanilang pagpasok sa Templo. Ngayon ay ipinapahayag ni Pablo na ang mga batas na ito na patriyarkal ay hindi na naaangkop sa "mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo." Galacia 3:26

Nalulugod kami na magkaroon ng pribilehiyo na ibahagi ang Ebanghelyo sa lahat. Maging tapat tayo sa dakilang utos ni Jesus na ipangaral ang "ebanghelyo ng kaharian" bilang saksi sa buong mundo. Mateo 24:14

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 29

Pag-aabang sa Kaharian ng Diyos

Pangunahing Talata: "Dumarating ang mga tao mula sa maraming bansa at sasabihin, 'Halina, umakyat tayo sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob. Doon niya tayo tuturuan ng kaniyang mga daan, at tayo'y lalakad sa kaniyang mga landas. Sapagkat mula sa Sion lalabas ang pagtuturo ng Panginoon; mula sa Jerusalem naman ang kaniyang salita.'" Isaias 2:3

***Piniling Kasulatan:
Isaias 2:2-4***

Ang pagpapala sa buong sangkatauhan ang sentrong paksa ng Bibliya. Walang sinumang ipinanganak ang tatanggihan ng pagkakataong maranasan ang mga pinagpalang bunga ng kaharian ng Diyos. Unang ipinahayag ito ng Diyos sa pamamagitan ng kaniyang pangako kay Abraham: "Sa aking sarili'y sumumpa ako, sabi ng Panginoon, na uling ginawa mo ang bagay na ito, at hindi mo pinigilan ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak: Na sa pagpapala'y pagpapalain kita, at sa pagparami'y paramiin ko ang iyong binhi na parang mga bituin sa langit, at na parang buhangin sa pampang ng dagat; ... At sa iyong binhi'y pagpapalain ang lahat ng mga bansa sa lupa." Genesis 22:16-18

Ang ating Pangunahing Bersikulo ay propetikong nagsasalita tungkol sa ipinangakong kaharian ng Diyos, na ang mga batas nito ay lalabas "mula sa Sion." Sa Lumang Tipan, ang Bundok Sion ay nasa Jerusalem at kinilala bilang luklukan ng pamahalaan ng Israel. Ikinontra ito ng Bagong Tipan sa simbolikong espirituwal na Sion. Dito, ang mga tagasunod ni Cristo ay tinatawag na mga bato na buhay () na dumarating sa "lungsod ng buhay na Diyos, ang makalangit na Jerusalem," na nagpapahiwatig ng katuparan ng propesiya tungkol sa Sion ni Isaías. (Hebreo 12:22-24). Ginamit din ni Apostol Pedro ang imahen ng Sion upang ilarawan ang mga tagasunod ni Cristo bilang mga buhay na bato, na itinayo bilang isang espirituwal na templo, na si Cristo ang kanto na bato, na inilagay sa Sion. Sa gayon, inuugnay ni Pedro ang Sion ng Lumang Tipan sa simbahan ng Bagong Tipan. 1 Pedro 2:4-6

Inilahad ni Jesus ang kaharian ng Diyos sa lahat ng may tenga upang makinig. (Marcos 1:14; Lucas 4:43). Sa kanila rin ay inabot niya ang paanyayang ito: "Kung may nagnanais sumunod sa akin, tanggihan niya ang kanyang sarili, pasanin araw-araw ang kanyang krus, at sumunod sa akin." (Lucas 9:23). Sa loob lamang ng ilang taon matapos ang kanyang muling pagkabuhay, nagsimulang kumalat ang mensahe ng Ebanghelyo sa lahat ng mga bansa. (Gawa 1:8). Ito ay partikular na nahayag sa mga nagnanais maging bahagi ng klase ng Sion, na ang mga salitang ito ay naaangkop: "Isang tapat na kasabihan: Sapagkat kung tayo'y namatay na kasama niya, tayo'y mabubuhay ding kasama niya: Kung tayo'y nagdurusa, tayo'y maghahari ding kasama niya." 2 Timoteo 2:11,12

Ang Ebanghelyong ito ay ipinangaral na ng dalawang libong taon, ngunit ang klase ng Sion ay hindi pa rin kumpleto. Mataas ang pamantayan at hindi kaakit-akit sa karamihan. Ipinahayag ni Jesus, "marami ang tinawag, ngunit ilan ang pinili." (Mateo 22:14). Kaya, patuloy na naghihintay ang mundo sa kaharian ng Diyos. Gayunpaman, tiyak na darating ito, gaya ng sinabi ni Jesus sa kaniyang huwarang panalangin. Mateo 6:10

Tinatapos natin ang ating aralin sa mga salitang ito mula sa bisyon ni Juan: "Nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng daigdig. Hinahawakan nila ang apat na hangin ng daigdig upang walang hangin ang bumuga sa lupa, sa dagat, o sa anumang puno. Nakita ko ang isa pang anghel na nagmumula sa silangan na may tatak ng buhay na Diyos. Sumigaw siya, ... Huwag ninyong saktan ang lupa, ang dagat, o ang mga puno hanggang sa maitakda namin ang tatak sa noo ng mga lingkod ng aming Diyos. Narinig ko ang bilang ng mga tinatakan: 144,000." Pahayag 7:1-4

Ang Gantimpala ng Paglilingkod

***"Sapagkat ang Anak ng Tao ay hindi pumarito
upang paglingkuran, kundi upang maglingkod
at ibigay ang kaniyang buhay bilang pantubos
para sa marami."***

Marcos 10:45

Malapit nang magwakas ang ministryo ni Jesus. Mahigit tatlong taon nang tinatawag at tinuturuan ng Guro ang kaniyang mga alagad. Nakilala nila Siya bilang ang Mesiyas, ang tagapagmana ng lahat ng mga pangako ng Diyos, ang siyang magtatatag ng Mesianikong kaharian na magpapala sa lahat ng angkan ng sangkatauhan—ang mga patay pati na ang mga buhay. Genesis 22:18; Galacia 3:8

Ang Guro ay partikular na nagkumpirma sa kanila na, kung magiging tapat sila, uupo sila kasama niya sa kanyang trono. (Mateo 19:28). Gayunpaman, hindi niya sinabi sa kanila na ang kanyang kaharian ay magiging espirituwal, at na kakailanganin nila ang "pagbabago" ng "unang pagkabuhay" bago sila maging mga kalahok nito. (1 Corinto 15:51,52; Pahayag 20:6). Hindi pa niya ipinaliwanag sa kanila na magkakaroon ng isang buong kapanahunan bago sila maging bahagi ng kaharian, at bago itatag ang kaharian mismo sa gitna ng mga tao. Gayunpaman, binanggit na niya ang lahat ng ito. Sinabi niya, "Marami pa akong sasabihin sa inyo, ngunit hindi ninyo ito matiis ngayon. Ngunit pagdating ng Espiritu ng katotohanan, ...

ipahahayag niya sa inyo ang mga bagay na darating." Juan 16:12,13

Ngunit sinimulan ni Jesus na ibunyag sa mga alagad ang isang bahagi ng balitang kinakailangan nilang malaman at maunawaan, baka lubos silang malunod at mawalan ng pag-asa. Sinabi niya sa kanila na siya'y paakyat sa Jerusalem; doon ay magdurusa siya ng maraming bagay at papatayin. Si Pedro, na laging matapang, ay sa pagkakataong ito'y nagdala ng mabigat na pagsaway sa kanyang sarili. Sinubukan niyang itama ang Guro. "Hinding-hindi, Panginoon!" ang sabi niya. Hindi kailanman mangyayari iyan sa Iyo!" Naniwala si Pedro na si Jesus ang Mesiya ng Israel at malapit na Niyang itatag ang Kanyang kaharian. Hindi niya maisip na papatayin ang Panginoon. Gayunpaman, pinagalitan ni Jesus si Pedro, na sinasabi, "Lumayo ka sa akin, Satanas! Ikaw ay isang pakikibagabag sa akin; sapagkat hindi mo pinapansin ang mga bagay na mula sa Diyos, kundi ang mga bagay na mula sa mga tao." Mateo 16:21-23

Sa araling ito, isinama rin ni Jesus ang pahayag na siya ay "ibabangon muli sa ikatlong araw." (Mateo 16:21). Gayunpaman, dahil hindi maisip ng mga alagad na mamamatay si Jesus, ang mga karagdagang salitang ito ay tiyak na tila isang "madilim na kasabihan" ng Guro na napakamisteryoso. Marahil ay naalala rin nila ang mga salita ni Jesus sa ibang pagkakataon, "Maliban kung kayo'y mangan ng laman ng Anak ng tao, at uminom ng kaniyang dugo, kayo'y walang buhay sa inyo." (Juan 6:53). Isa pa itong mahirap na pahayag na hindi nila naintindihan.

Maraming pagkakataon na hindi maintindihan ng mga alagad ang kahulugan ng mga salita ng Guro; madalas itong tila kakaiba sa kanilang inaasahan. Sa kanilang kapurihan, nagkaroon sila ng sapat na pananampalataya upang ipagpatuloy ang pagsunod kay Jesus, ngunit paano nila maiintindihan ang mga salitang sinabi niya? Hindi nila lubos na naintindihan ang sitwasyon at ang sinabi sa kanila ni Jesus hanggang pagkatapos ng Pentekostes. (Gawa 2:1-4). Doon sinimulan ng Banal na Espiritu na linawin ang banal na kaayusan ng Diyos—na ang paghihirap ni Cristo, kasama ang kanyang mga miyembro, ang iglesia, ay dapat mauna bago mailahad ang kaluwalhatian ng kaharian at magsimula ang mga pagpapala sa mundo. 1 Pedro 1:11

Sa Kanan at Kaliwa

Isinasaad ng isa pang Ebanghelyo na ang ina nina Santiago at Juan ay sumama sa kanila at inihayag ang kanilang pakiusap: "Ibigay mo sana na ang dalawang anak kong lalaki ay makalukluk, ang isa sa iyong kanan at ang isa sa iyong kaliwa, sa iyong kaharian." (Mateo 20:20,21). Naniniwala sila na malapit nang dumating ang panahon ng pamamahagi ng mga karangalan ng kaharian. Hindi natin kailangang isipin na hinangad ng dalawang minamahal na alagad na ito ang mga posisyong pinakamalapit sa Guro dahil lamang sa ambisyon. Sa halip, naniniwala tayo na tunay nilang minahal ang Panginoon at dahil dito, inakala nilang mas pahahalagahan nila ang pagiging malapit sa Kanya kaysa sa iba pang mga alagad. Sa katunayan, pinayagan silang lumapit nang higit kaysa sa karamihan sa labindalawa. Sa ilang espesyal na

pagkakataon, dinala ng Panginoon kasama niya sina Santiago at Juan, pati na rin si Pedro. Nasa kaniya sila sa banal na bundok, nang muling mabuhay ang anak na babae ni Jairus, at sa hardin ng Getsemani. (Mateo 17:1-5; Lucas 8:41,42,49-56; Marcos 14:32-34). Sila ay mga tapat na alagad na labis na minahal ng Panginoon.

Pansinin natin nang mabuti ang mga salita ni Jesus. Ipinahayag niya na bagaman magkakaroon ng mga pambihirang puwesto sa kaniyang kaharian, hindi niya ito ipamimigay, kundi ng Ama. Sinabi niya, "ang umupo sa aking kanan at sa aking kaliwa ay hindi akin na ibigay, kundi ibibigay ito sa mga inihanda ng aking Ama." Mateo 20:23

Ang Ama ang kumakatawan sa ganap na katarungan at katuwiran. Ang mga posisyon sa makalangit na yugto ng Milenyal na kaharian, anuman ang maging anyo nito, ay hindi ibibigay batay sa simpleng paboritismo, kundi nakabatay sa katapatan at kwalipikasyon, at ang lahat ay sa pamamagitan ng biyaya. (Efeso 2:8). Ang Panginoong Jesus mismo ang magkakaroon ng pinakamataas na lugar, sapagkat siya ay karapat-dapat. "Karapat-dapat ang Korderong pinatay upang tumanggap ng kapangyarihan, at kayamanan, at karunungan, at sikanan, at karangalan, at kaluwalhatian, at pagpapala." (Pahayag 5:12). Tunay nga, ipinagkaloob ng Ama sa ating Panginoon ang karangalan at malaking kaluwalhatian, at itinaas Siya sa kanang kamay Niya. Ang kasukdulan ng kaluwalhatian ng kaniyang kaharian ay darating kapag ang iglesia, ang katawan ni Cristo, ay nakumpleto na at ang lahat ng "tinawag,

pinili, at tapat" ay nakatanggap na ng ipinangakong "korona ng buhay." Pahayag 17:14; 2:10

Ang Kaharian na Tinutukoy

Sa loob ng maraming siglo, naghari ang kalituhan sa mga Kristiyano tungkol sa kaharian ng Mesiyas na madalas banggitin ni Hesus at ng mga apostol. Gayunpaman, sa simula ay walang kalituhan, at gayundin sa halos dalawang daang taon matapos ang panahon ni Hesus. Naintindihan nang lubos ng Maagang Simbahan ang pangako na muling darating ang Mesiyas. Tatanggapin Niya ang simbahan upang magkaroon ng kaluwalhatian kasama Siya at itatag ang kaharian ng banal na kapangyarihan para sa pamamahala ng mundo at sa pagpapasailalim ng lahat ng bagay sa kalooban ng Diyos; at alam nila na ang mesianikong kahariang ito ay mangangailangan ng isang libong taon upang matupad ang misyon nito. Juan 14:2,3; Mateo 25:31; Pahayag 20:6

Gayunpaman, kalaunan ay sumulpot ang isang teorya na nagsasabing ang simbahan sa lupa ay dapat na organisahin bilang kaharian ng Mesiyas at sakupin ang mundo bago ang Ikalawang Pagparito ni Jesus. Ang pananaw na ito na hindi ayon sa kasulatan ay binago ang buong takbo ng kasaysayan ng simbahan. Hindi na ang pangangaral ng Ebanghelyo ang nakatuon sa pagtawag at pagpapa-perpekto sa isang "maliit na kawan," na magkakaroon ng taingang nakakarinig at pusong nagpapahalaga, upang ihanda silang ito para sa karangalan at kaluwalhatian ng kaharian. (Lucas 12:32). Sa halip, nagbago nang malaki ang takbo. Pagkatapos noon, ang pagsisikap ay nakatuon sa pagkamit ng kapangyarihang sibil. Nagsimula ang

mga pakana, inihayag ang mga huwad na pag-angkin, at sinikap na makontrol ang mga hari at mga bansa. Ginamit ang mga pag-uusig; at hangga't maaari, hinihikayat at tinatakot ang mga pinuno ng sibil, upang maitatag ang pandaigdigang dominasyon ng simbahan.

Sa isang panahon, namulaklak ang mga pagsisikap na ito; ngunit mula nang magsimula ang ika-19 na siglo, halos nawala na ang kaisipan ng pamumuno ng simbahan sa mundo. Sa nagresultang kalituhan, marami ang nawalan ng buong pananampalataya sa kaharian ng Mesiyas, at iilan na lamang ang naghihintay rito sa Ikalawang Pagparito ni Cristo. Sa kalituhan, ang ilan ay tinatalakay ang isang espirituwal na kaharian bilang naninirahan lamang sa puso ng mga mananampalataya. Ang iba naman ay naniniwala na ang kaharian ni Cristo ay ngayon ay kinakatawan na sa mga dakilang pamahalaan ng mundo. Gayunpaman, lalo silang nalilito kapag iniisip nila kung bakit ang ilang bahagi ng kaharian ng Mesiyas ay nagtayo ng malalaking hukbo upang posibleng makipagdigma o wasakin ang ibang bahagi ng iisang kaharian.

Ang naging resulta ng lahat ng kalituhang ito ay para sa maraming nagpapahayag na Kristiyano, ang mga katuruan ng Bibliya ay tila hindi magkakatuugma o lohikal. Kung hindi, makikita nila na sina Santiago, Juan, at ang iba pang mga apostol ay hindi maaaring umupo sa "labindalawang trono" kung walang naghaharing kaharian. (Mateo :19:28). Makikita rin nila na ang kaharian ay dapat pang darating, alinsunod sa Panalangin ng Panginoon: "Dumating ang kaharian Mo. Nawa'y mangyari ang kalooban Mo sa lupa, gaya ng sa langit." (Mateo 6:10).

Habang hinahangad nating mas makilala at maunawaan ang plano ng kaligtasan ng Diyos, dapat nating pag-aralan ang Bibliya nang may paggalang at "saliksikin ang mga kasulatan" araw-araw. (Juan 5:39; Gawa 17:11). Sa paggawa nito, makakatanggap tayo ng malalaking biyaya at mapagtatanto na ang maluwalhating kaharian ng Mesiyas, bagaman hindi pa naitatag sa lupa, ay "malapit na, nasa pintuan na." Mateo 24:33

"Kaya Ba Ninyo"

Sa dalawang minamahal na alagad at sa kanilang ina, na humiling para sa kanila ng mga puwesto ng espesyal na pagiging malapit sa Guro sa kaharian, ipinaalam ni Jesus ang katotohanang ang anumang posisyon sa makalangit na kaharian ay mangangailangan ng pagtupad sa ilang mga kundisyon. Hindi sapat na sila ay tinawag sa pagiging alagad. Hindi sapat na isinuko nila ang lahat upang sumunod sa Panginoon; na sila ay kasama niya, natuto ng kaniyang mga pagtuturo at pumayag rito. Dapat mayroon pang karagdagan; kung hindi, maaaring hindi sila makapasok sa espiritwal na yugto ng kaharian.

Ipinahayag ng Guro ang mga kundisyong ito, na nagsasabing, "Kaya ba ninyong inumin ang kopang iinum ko, at mabinyagan sa binyagang aking pagbibinyagan?" (Mateo 20:22). Ano ang ibig niyang sabihin? Ano ang kahulugan ng "kopa" at "binyaga" na tinukoy ni Jesus, na sinabi niyang hindi lamang nauukol sa kaniya kundi pati na rin sa mga magiging tapat niyang tagasunod?

Sinasagot natin na ang "sangkal" ni Jesus ay yaong tinukoy niya sa ibang lugar, nang sabihin niya, "Ang

sangkal na ibinigay sa akin ng Ama, hindi ko ba iinumina?" (Juan :18:11). Sa banal na kaayusan, itinakda na ng Diyos na ang sinumang pagkatiwalaan ng kaluwalhatian, karangalan, at kapangyarihan ng Mesianikong kaharian para sa pagpapala ng mundo, ay dapat munang magpakita ng katapatan na karapat-dapat sa karangalan at kaluwalhatianang iyon. Sa kaso ni Hesus mismo, ang tasa ay nangangahulugang lahat ng karanasang iyon ng paglilingkod, kahihiyan, pagdurusa, sakripisyo, at paghihirap, na tapat niyang tinitii sa loob ng tatlong taon at kalahati ng kaniyang ministeryo sa lupa, at na lubos niyang natupad sa Kalbaryo nang siya'y sumigaw, "Tapos na." Juan 19:30

Bilang mga alagad ni Cristo, dapat nating sundin ang halimbawang inilatag Niya para sa atin habang dinaranas natin ang katulad na mga karanasan gaya ng sa Kanya. Magiging matagumpay lamang tayo sa pagkamit ng pagiging kapwa tagapagmana kasama ang Guro sa Kanyang kaluwalhatian, karangalan, at kapangyarihan sa kaharian, kung una nating ipamalas ang katapatan at katuparan sa pagdurusa, sakripisyo, at paglilingkod, habang tinatahak natin ang Kanyang mga yapak. Roma 8:17; 2 Timoteo 2:11,12

Nang ang Jesus ay nagsalita tungkol sa "binyag na ako'y binibinyagan," tinutukoy niya ang kaniyang binyag tungo sa sakripisyong kamatayan. Muling binanggit niya ito makalipas ang ilang sandali, na sinasabi, "May binyag pa akong dapat pagdaanan, at anong pagkabagabag ang nararamdaman ko hanggang sa ito'y matupad!" (Lucas 12:50). Ang tubig na binyag ng Panginoon sa simula ng kaniyang

ministryo ay simbolismo lamang ng kaniyang tunay na binyag. Ang kaniyang paglubog sa tubig, ang kaniyang paglibing dito, at ang kaniyang pag-ahon mula rito ay kumakatawan sa kaniyang paglubog sa sakripisyong kamatayan at ang kaniyang pagkabuhay na muli mula rito. Ang kaniyang tunay na binyag sa kamatayan ay naganap sa loob ng tatlong taon at kalahati, mula Jordan hanggang Kalbaryo. Nang siya'y sumigaw sa krus, "Tapos na," ibig niyang sabihin ay nakumpleto na ang kaniyang binyag tungo sa kamatayan. Siya'y muling binuhay mula sa kalagayang iyon ng binyag-kamatayan sa ikatlong araw ng , sa pamamagitan ng makapangyarihang kapangyarihan ng Ama, sa kaniyang kanan, na posisyong kaniyang palaging tutunghayan. Efeso 1:19-22; Colosas 3:1; Hebreo 1:1-3

Ito ang binyag ni Jesus. Ibig sabihin nito ay ang ganap na pagtalikod sa lahat ng karapatan sa lupa. Ngayon ay tinanong niya ang kanyang mga minamahal na alagad kung sila ba ay handa at may kalooban na sumunod sa kanya hanggang sa puntong ito – na maging tagapagbahagi ng kanyang tasa ng paglilingkod, sakripisyo, at pagdurusa, at ng kanyang binyag tungo sa kamatayan. (Roma 6:3-5). Sa pamamagitan lamang ng tapat na pagsunod sa kaniya maaari nilang asahang magkakaroon ng bahagi sa kaniyang makalangit na kaharian. Ang parehong prinsipyo ay nalalapat sa lahat ng tagasunod ni Jesus. Nasa bawat isa sa atin ang magpasya kung iinumina natin ang kaniyang tasa, at kung makikibahagi tayo sa kaniyang pagbibinyag sa kamatayan. Tanging ang mga mapagkumbaba at mapagsakripisyo sa sarili ang magkakaroon ng

kakayahan o kagustuhan na pumasok sa ganoong karanasan.

Sa pag-aangkop ng mga nauna sa mga pananaw tungkol sa kaharian na pinaniniwalaan ng marami, nararapat lamang na itanong natin ang mga katanungang ito. Paano magagamit ang mga damdaming iyon sa iba't ibang kaharian sa lupa? Kinakailangan bang makibahagi ang mga pinuno ng lupa sa mga paghihirap at sakripisyo ni Cristo hanggang sa kamatayan, bago sila makapaghari? Sa pamamagitan ba ng matinding kahirapan nakakamit ng sinuman ang pagiging miyembro sa mga institusyong lupaing tinatawag na simbahan ni Cristo? Nangangailangan ba ito ng pagpapawalang-saysay sa sarili upang makapasok dito? Ang lahat ba na kabilang dito ay "nilibing" kasama ni Cristo sa bautismo—sa kanyang kamatayan? Lahat ba sila ay nakikibahagi sa kanyang mga paghihirap? Tiyak na hindi! Tanging ang wastong pananaw sa makalangit na kaharian lamang ang akma sa iba't ibang pahayag na ito. Dapat nating makita na ito ang "mabuting mutya," na kailangang makamtan, na siyang dapat ipagpalit sa lahat ng iba pa. Mateo 13:46

"Kaya Namin"

Sa salaysay ng pangyayaring ito, sumagot ang mga alagad kay Jesus, "kaya namin," ibig sabihin, handa silang inumin ang tasa ng Guro at makibahagi sa kaniyang binyag. (Mateo 20:22). Hindi nila malinaw na alam kung ano ang ibig sabihin ng lahat ng ito; ngunit kaya at handa silang gawin ang anumang ipag-uutos ni Jesus. Kaya, ganoon din dapat ang lahat ng, tulad ng mga tapat na alagad na iyon, ay magiging "higit pa sa mga tagapagwagi" at

makibahagi sa Tagapagligtas sa kaluwalhatian, karangalan, at kawalang-kamatayan na ipinangako sa kanyang mga "miyembro ng katawan," ang simbahan. Roma 8:37; 2:7; 1 Corinto 12:27

Sa salaysay na pinag-uusapan, sumagot si Jesus sa mga alagad, "Tunay ngang iinumina ninyo ang aking kopa, at mababinyagan kayo sa binyagang aking pinagbabinyagan." (Mateo 20:23). Ang kagustuhan sa kanilang panig ang tanging makatuwirang hinihingi ng Panginoon sa kaniyang mga alagad. Wala sa atin ang may kapangyarihan at kakayahang taglay ni Jesus. Makasalanan tayo sa ating kalikasan. Siya ay "banal, walang sala, walang dungis, hiwalay sa mga makasalanan." (Hebreo 7:26). Kaya naman, maaari lamang nating ipagkatiwala ang ating kalooban na gumawa ng mabuti. Kailangan tayong ilagay ng Panginoon sa kanyang pangangalaga at sa kanyang paaralan ng paghihirap at karanasan. Pagkatapos ay ibibigay niya sa atin ang mga aral na kinakailangan upang patunayan ang ating katapatan at katapat-puso, hanggang sa kamatayan. Kailanma'y kagalakan na dahil sa ating kahinaan bilang mga miyembro ng nahulog na lahi, naglaan ang Diyos para sa atin sa Tagapagligtas ng isang "maawain at tapat na punong pari." (Hebreo 2:17). Kaya nga, sa pamamagitan lamang ni Jesus tayo maaaring umasa na makamtan ang makalangit na kaharian.

Punong Alipin—Pinaka-Pinarangalan

Nagngalit ang ibang mga apostol dahil sina Santiago at Juan, kasama ang kanilang ina, ay gumawa ng ganoong kahilingan. (Mateo 20:24). Gayunpaman, nagbigay ang insidenteng ito kay Jesus ng pagkakataon upang itaguyod a ng mga alituntunin

na dapat mamahala sa kung ano ang bubuu ng kadakilaan sa Mesianikong kaharian. Ang sinumang maglilingkod nang higit sa iba, nang may kababaang-loob at pag-ibig, ay sa gayon ay magpapakita sa Diyos ng mas mataas na pagiging karapat-dapat para sa isang mas mataas na kalagayan. (Galacia 5:13). Iba ito, ayon kay Jesus, sa karaniwang takbo ng mga bagay, kung saan ang pagiging panginoon ay karaniwang hindi kasama ang paglilingkod sa iba, kundi ang pagiging pinaglilingkuran. Lucas 22:25,26

Ang tuntunin ng kaharian ay ang siyang maglilingkod nang higit ay magkakaroon ng pinakamataas na karangalan. Si Jesus mismo ang pinakamataas na lingkod sa lahat. Kaya, ang kanyang katayuan ang pinakamataas sa kaharian ayon sa banal na pagtatalaga, at ang iba ay susunod sa kanya batay sa kung gaano nila taglay ang kanyang diwa ng pag-ibig, paglilingkod, pagsunod, at katapatan. Sinabi ng Panginoon sa kanyang mga tagasunod, "Sinumang nagnanais maglingkod sa akin ay dapat sumunod sa akin, sapagkat ang aking mga lingkod ay dapat naroroon kung nasaan ako. At parangalan din ng Ama ang sinumang maglilingkod sa akin." Juan 12:26